

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 181833 21 Kž

Novi Travnik, 04.11.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca, Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Zuhdija Ćosić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u kaznenom predmetu protiv optuženog S.H., zbog kaznenog djela ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe branitelja optuženog, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 181833 21 K od 14.06.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 04.11.2021. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba branitelja optuženog S.H. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 181833 21 K od 14.06.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 181833 21 K od 14.06.2021. godine optuženi S.H. je oglašen krivim zbog kaznenog djela ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje mu je izrečena uvjetna osuda kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, te je istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 godine i 6 mjeseci od dana pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo. Istom presudom je odlučeno u smislu članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH da se optuženi obvezuje na naknadu troškova paušala u iznosu od 50,00 KM, sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Osporenu presudu žalbom pobija optuženi S.H. Za optuženog žalbu je izjavio Ajdin Zlotrg, advokat iz Travnika. Žalba je izjavljena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba kaznenog postupka i povrede kaznenog zakona s prijedlogom da se žalba uvaži i optuženi oslobodi od optužbe ili da se ukine pobijana presuda i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu kantonalni tužitelj nije podnio.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici Vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, kao i po službenoj dužnosti pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Kako je to i naprijed navedeno branitelj optuženog ulaže žalbu zbog više žalbenih osnova, međutim iz obrazloženja žalbe je vidljivo da se žalba podnosi isključivo zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, dok drugi žalbeni osnovi nisu obrazloženi i stoga kao takvi nisu ni mogli biti ispitani.

Branitelj u žalbi iznosi izreku prvostupanjske presude, a potom navodi da je iskaz oštećenog V.H. kojeg je taj svjedok dao na glavnom pretresu, a prvostupanjski sud ga prihvata kao vjerodostojnim, u stvari kontradiktoran u odnosu na iskaz kojeg je ovaj svjedok dao u istražnom postupku. Zatim se citiraju navodne kontradiktornosti te zaključuje da je oštećeni od istrage do glavnog pretresa iznio tri različite verzije na koji način se predmetni događaj dogodio. Žalbom se također prigovara da ni svjedok E.M. također nije imao saznanja vezano za događaj od 17.11.2000. godine, kao ni svjedok Z.B., dok svjedok S.H.1 brat oštećenog i sin optuženog izjavljuje da mu je poznato da nikakvih sukoba nije bilo na relaciji optuženi – oštećeni, nego je optuženi imao bračnih nesuglasica sa njegovom suprugom. Po stavu obrane prvostupanjski sud je trebao pokloniti vjeru ovom iskazu, a i sam optuženi je potvrdio te navode da je navedenog dana samo telefonski razgovarao sa oštećenim, pa je u sumnji u pogledu postojanja kaznenog djela sud trebao primijeniti jedno od temeljnih načela in dubio pro reo i optuženog osloboditi predmetne optužbe.

Ovi žalbeni navodi su neutemeljeni.

Po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud je na pravilan način izvršio analizu svih izvedenih dokaza, kako subjektivnih dokaza, tako i objektivnih materijalnih dokaza, cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u međusobnoj vezi, u svemu sukladno članu 296. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, a sve to u skladu sa načelom slobodne ocjene dokaza po članu 16. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, kako je to već naprijed navedeno, za koje je u obrazloženju pobijane presude sasvim argumentirano i jasno naveo koje dokaze prihvata i zbog čega, a koje ne prihvata i zašto.

Kako to proizlazi iz osporene presude, odnosno optužnog akta optuženom je stavljeno na teret da je ugrozio sigurnost svog sina oštećenog V.H. na način da se nakon kraće verbalne prepirke istom obratio riječima da će ga ubiti i da će baciti bombu u sobu u kojoj oštećeni spava, što je kod oštećenog izazvalo osjećaj straha za vlastitu sigurnost. Radnje izvršenja ovog kaznenog djela se sastoji u ozbiljnoj prijetnji da će se napasti na život ili tijelo osobe kojoj je prijetnja upućena. Pod ozbiljnom prijetnjom podrazumijeva se prijetnja koja je po svom karakteru i okolnostima pod kojima je izražena objektivno podobna da kod osobe kojoj je upućena izazove osjećaj straha, osobne ugroženosti, nesigurnosti i nespokojsva, pri čemu nije potrebno da je prijetnja od onoga koji upućuje prijetnja ozbiljno mišljenja.

Svjedok oštećeni V.H. je dajući svoj iskaz na glavnom pretresu potvrdio da su njegovi roditelji imali probleme u bračnoj zajednici, i da se to odrazilo i na njegov

odnos sa ocem – optuženim, te da mu je optuženi sam rekao da je nagovarao njegovog brata S.H.1 da napadne oštećenog u smislu da on započne napad, a da će ga sam optuženi završiti. To je čula i njegova supruga koja je bila trudna, i koja je tada izgubila dijete. Svjedok je bio izričit da je dana 17.11.2020. godine mu optuženi uputio direktnu prijetnju da će ga ubiti i da će u sobu gdje spava baciti bombu, zbog čega je njegova supruga išla kod svojih roditelja da spava, s tim što je svjedok istakao da ga je strah, dok je to iskazuje u sudnici i da zbog toga jedva stoji dok svjedoči, prijetnje je ozbiljno shvatio, jer je u očima optuženog vidio toliku mržnju i bojao se za svoju sigurnost i svoj život zbog čega je tražio zaštitu od policije. Svjedok je posebno naveo da ne traži od suda da optuženog kazni, ne traži ni štetu, nego samo traži da ga optuženi ostavi na miru. Suprotno žalbenim navodima iz zapisnika o saslušanju svjedoka sačinjenom u PS Busovača broj 02/6-04-4-2-436/20 od 17.11.2020. godine u dijelu koji je predložen svjedoku od strane branitelja optuženog, koji je smatrao da svjedok na glavnom pretresu iskazuje drugačije, svjedok oštećeni je u cijelosti potvrdio da je tačno to što je pročitao iz zapisnika, odnosno da je tačno da je nakon što je otišao u kuću u kojoj trenutno boravi u dvorište došao njegov otac S., te se uputio kući čiji su vlasnici oštećeni i S.H., i nasilno odvalio štek na ulaznim vratima, nakon čega je izašao van kuće i kada ga je upitao zašto je to uradio optuženi mu je odgovorio da je mislio sam da je oštećeni unutra da ga ubije, te mu je uputio prijetnju da će me ubiti i da će baciti bombu u sobi u kojoj spava. Dakle, iako branitelj na glavnom pretresu nije precizirao o čemu se sastoji različitost u iskazivanju svjedoka V.H., na glavnom pretresu i u istražnom postupku, osim što je općenito naveo da se odnosi na način šta se desilo 17.11.2020. godine, svjedok je svoje prednje navode u cijelosti potvrdio te pojasnio da mu je tada bilo friško sjećanje, a na dodatni upit kantonalnog tužitelja je izjavio da je prijetnje od optuženog primio direktno i mobitelom i da se to dešavalo iz dana u dan pa se stoga i ne može smatrati da se radi o kontradiktornim iskazima, kako to neutemeljeno navodi branitelj.

Branitelj u svojoj žalbi izvlači citate iz izjava svjedoka i potom iznosi svoje viđenje i ocjenu navedenih iskaza. Po ocjeni ovog suda prvostupanjski sud je opravdano poklonio vjeru iskazu svjedoka oštećenog V.H. koji je i na glavnom pretresu i u istražnom postupku u odlučnim i bitnim dijelovima bio izričit da mu je osim svakodnevnih prijetnji i poruka i dana 17.11.2020. godine optuženi uputio prijetnje da će ga ubiti i da će baciti bombu u sobu u kojoj spava.

Branitelj također u žalbi navodi da svjedok E.M. nema saznanja o događaju od 17.11.2020. godine što je tačno, jer i nije bio očevidac događaja, ali je ovaj svjedok i na glavnom pretresu iznio svoja saznanja koja je dobio upravo od optuženog. Tako je svjedok izjavio da mu je optuženi S.H. rekao da kaže njegovom sinu oštećenom V.H., da će doći da ga izmlati, da ga ubije, te je svjedok bio izričit da mu je optuženi rekao da prenese njegovom sinu „da će ga ubiti“, iako je svjedok uporno govorio da neće da se miješa i da ga to ne zanima.

Optuženi u cijelosti pobija počinjenje djela, a svjedok S.H.1 koji je također sin optuženog svjedoči o telefonskom razgovoru između optuženog i oštećenog te istovremeno tvrdi da direktni očevidac događaja nije bio i da nije čuo nikakve uvrede niti prijetnje koje bi njegov brat uputio njegovom ocu. Opravdano prvostupanjski sud ne prihvata iskaze ovog svjedoka kao i samog optuženog, a za to postoji više razloga. Naime, optuženi ima pravo da se brani na način kako se opredijeli pa i tako

da poriče počinjenje kaznenog djela, a za svjedoka S.H.1 se može zaključiti da se on u tim obiteljskim nesuglasticama svrstao na stranu oca odnosno optuženog, pa i po ocjeni ovog suda njegov iskaz se ne može prihvatiti kao vjerodostojan, jer isti i nije očevidac događaja. U konačnom, i optuženi i svjedok S.H.1 su iskazivali u svojim izjavama samo o razgovoru kojeg je optuženi imao sa oštećenim telefonskim putem.

Dakle, kako je prvostupanjski sud izvršio valjanu analizu svih izvedenih dokaza i sve to naveo u obrazloženju pobijane presude, po ocjeni ovog suda, nije bilo moguće doći do drugačijih činjeničnih i pravnih zaključaka od onih koje je izveo prvostupanjski sud u pobijanoj presudi. Prema tome, ovaj sud prihvata da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio činjenično stanje, a ne može se u konkretnom slučaju, ni govoriti o nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju kada ni sama žalba branitelja posebno ne predlaže nikakve nove dokaze. Zbog navedenog suprotni prigovori iz žalbi branitelja optuženog S.H.1, kao neutemeljeni nisu mogli biti uvaženi.

Cijeneci prednje žalbene prigovore kao neosnovane ovaj sud zaključuje da odlučne činjenice, utvrđene od strane prvostupanjskog suda, odgovaraju rezultatima izvedenih dokaza i da je isti sud, na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno i potpuno primijenio materijalno pravo tako što je radnje za koje je optuženi S.H.1 oglašen krivim pravilno ocijenio kao kazneno djelo ugrožavanje sigurnosti iz članka 183. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve primjenom odredbi člana 295. stav 2. i člana 300. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH.

Kako žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja podnesena u korist optuženog sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji, to je ovaj sud u smislu odredbe članka 323. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH ispitao pobijanu presudu i u odluci o kaznenopravnoj sankciji, te s tim u vezi našao da je optuženom za navedeno kazneno djelo izrečena uvjetna osuda koja je srazmjerna težini počinjenog kaznenog djela i nastalim posljedicama, te da je prvostupanjski sud pravilno cijenio da je optuženi porodičan i otac troje djece, ali i da je prethodno osuđivan. Prvostupanjski sud to nije cijenio kao olakotnu okolnost ali treba naglasiti stav oštećenog da nije zainteresiran niti za kažnjavanje niti za naknadnu štete na strani optuženog, zbog čega je i po ocjeni ovog suda opravdano optuženom izrečena mjera upozorenja, uvjetna osuda, kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci sa periodom provjere od 1 godine i 6 mjeseci od dana pravomoćnosti presude. Ovakvom osudom se može postići svrha kažnjavanja u smislu da se optuženi ubuduće uzdrži od poduzimanja ovakvih protupravnih radnji, kao i da budući počinitelji se uzdrže od činjenja istih.

Pošto ne postoje razlozi zbog koje se prvostupanjska presuda pobija žalbom, ovaj sud je, na osnovu članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, donio presudu kao u izreci.

POUKA

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
vijeća

Predsjednik

Erma Jusić

Darmin Avdić

Sutkinja
Lazarela Porić

Predsjednik kaznenog odjeljenja
Zuhdija Ćosić